Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

Nr. 2. **Vår - Sommer 2010** 42. årg.

Ny bro til Rosnes.

Mandag 26. april var en stor dag for de som bor i Rosnes. Da ble nemlig den nye hengebroa åpnet. Det ble markert ved at Rosnes' eldste beboer Håkon Karlsen fikk den ære å kutte over en bit av en kabel fra den gamle broen med skjærebrenner. Det var møtt fram en del mennesker til åpningen. Det var byggeleder Eide, ordfører, rådmann og leder for teknisk etat. I tillegg var ledere for de enkelte firmaer som hadde hatt noe arbeid med broen møtt fram. Etter åpningen hadde kommunen stelt i stand en sammenkomst hvor det ble servert kake og kaffe.

Broa er blitt veldig fin, med flotte rekkverk og god bredde, så nå går det godt an å kjøre over med en firehjuling.

Håkon i arbeid med skjærebrenneren.Han som holder kabelen er prosjektleder Eide, han som sto for byggingen av broa.

Men det er oppstått noe (barnesykdommer). Det er brukket 5 - 6 av de loddrette stagene som bærer brodekket. Her må det være en konstruksjonsfeil, som det skal fikses på. Foreløbig henger brodekket der stagene er røket i lastestropper. Vi synes disse stagene er svært tynne, bare 10m/m tykke. Broa er også festet i noen solide kabler sideveis, så den skal nok tåle en storm.

Veien ned til broa er blitt utbedret og det er murt fint opp og ferdig asfaltert, så nå kan man kjøre bil helt ned til brohodet for på- og avstigning, dette er flott.

Se neste side.

På Rosnessiden skal veien asfalteres fra brohodet og nedover i bakken mot bryggene, og det er nå unnagjort. Det har også vært arbeid med å lage nytt rekkverk langs veien som også nå er ferdig, og det er blitt veldig greit.
Broen er begregnet til å tåle 1000 - 1200 kilo og er 1,5 meter bred, men blir litt smalere på midten da bærekablene kommer på innsiden av rekkverket. Det skulle også gå greit an å kjøre over med en liten traktor.
Vi ønsker Rosnesfolk lykke til med den nye broen.

17. Mai.

Torstein Dyrstad holder tale for dagen

17.mai i år ble avviklet i tradisjonelle former, med tog fra kapellet til Ytre Farestad og tilbake til kapellet, hvor det var kransnedlegging på minnesmerket over Trygve Kristensen og Norvald Jenssen. Torstein Dyrstad holdt en flott tale, og minnet om frihetens pris, både for dem som falt, og alle de som har slitt med problemer resten av livet på grunn av hendelsene under Andre Verdenskrig. Han poengterte også viktigheten av å benytte seg av stemmeretten for å sikre demokratiet, som ikke er noen selvfølge. Etter kransnedleggingen var det gudstjeneste ved Haraldstad, og grendehuset hadde åpen kafé. Senere var det stor aktivitet på idrettsplassen, og dagen ble avlsuttet med fiskesuppe, is og pølser på kapellet, filmframvisning for de minste, og en bildeserie fra gamle dager for de noe mer voksne.
Det var en flott dag, med fint om enn kanskje litt kaldt vær. Deltakelsen var meget bra.

Evert Knutsen.

Toget har nettop startet fra parkeringsplassen. Det er jentekorpsets

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86
Rita Dyrstad, tlf. 41 55 68 66

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 86 / 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, $ 15

Fiskenytt

Etter en kald vinter med mye drivis og landligge, har fiskeriene også i vår vært heller moderate. Rekefangstene den siste tiden har vært heller små, etter at man tidligere har hatt meget gode resultater. For det øvrige fisket har fangstene heller vært beskjedne, og prisene til fisker har vært dårlige. Også på dette feltet har man merket konkurransen fra oppdrettfisk fra Østen. For dem som fisker med ruser, har det vært mye småtorsk, mens det er langt mellom de store. Dersom rekrutteringen får lov til å vokse opp, skulle jo dette tyde brukbart for framtiden. En del har vært ute og fått den første makrellen. Og om ikke så lenge er kilenøtene forhåpentligvis i sjøen. Det har blitt stadige innskrenkninger i fisketiden i laksefisket, så noen vurderer om de i det hele tatt skal ha bryderiet med å sette ut. Det er også foreslått restriksjoner på maskevidden i bunngarn, som er foreslått satt til minimum 63mm halvmaske fra 1.1.2012. Mange får nok problemer med trollgarna i denne forbindelse, som ofte har mindre masker. Foreløpig er det et forslag, som er til behandling hos Fiskeridepartementet. Endringen i minimum maskevidde er gjort for å forsøke å få opp bestanden av torsk.

Den gamle Rosnesbro.

Et bilde tatt like etter at den gamle broa kom på plass. Fra venstre Kirsten Syvertsen, Harriet Pedersen og den til høyre er for oss ukjent, er det noen av leserene som kjenner henne?

Konfirmasjonsgudstjeneste.

Søndag 6. juni var det 5 ungdommer som sto til konfirmasjon. Det var Aslak Ullestad Vikør, Ytre Farestad, Lars Dyrstad, Dyrstad, Robin Kjerulf Narum, Homsvik, Truls Dyrstad, Dyrstad og Anette Gundersen, Farestad.
Håkon Borgenvik forrettet og kapellet var fullt av festglade mennesker i det fine forsommerværet. Høydepunktet var nok at en av konfirmantene, Truls Dyrstad, sang og spilte gitar akkopagnert av Tormod Lindland på orgel.
Undervisningsleder Oddveig F. Olsson hadde til slutt en hilsning til konfirmantene.

Flåtten er på plass.

Etter den harde vinteren i år mente mange at flåttplagen ville bli mindre i år, men det ser ut som den har greid seg alt for bra, og er på banen i normalt antall. Så det ble ingen bonus av den kalde vinteren.
Og det gjelder å ha øynene med seg etter aktivitet i naturen. Sokker på utsiden av buksa er et godt middel for å hindre at de får kroppskontakt. Tettheten av flått varierer sterkt fra sted til sted, og mange registrerte heller mindre flått i fjor enn foregående år. Så vi får håpe at dette også blir tilfelle utover sommeren i år.

Uvettig kjøring på Skjernøybrua.

Svært mange passerer brua diverse ganger om dagen, og har sikkert sett kraftige bilspor som går nesten over hele brua. For det første er dette en farlig sport, det er høyt ned, og brua er smal, og for det andre, må det være en dyr aktivitet å legge igjen så mye gummi.

Skjernøy kapell.

Vårens aktiviteter

Det har vært ulike typer arrangementer etter påske – vårfest, onsdagsmøter og fellesskapskveld for å nevne noe.
Ungdomsforeningens utlodning ble arrangert lørdag 27. mars. Kapellet var fylt til randen med folk og bordene bugnet av gevinster. Det ble solgt papirårer (barne gevinster) og treårer (voksen gevinster). Det ble da trukket slik at ca hver tredje gevinst var en barnegevinst. Det ble et flott resultat på kr. 69 000,- med fratrekk på kr. 5 000 til gevinster og bevertning.
Det ble gjort diverse vedlikehold og ryddet på dugnaden 12. mai. Da kapellet skal bygges ut nå i høst, ble det ikke gjort så mye arbeid innendørs. Den gamle utedoen og sør veggen ble malt. I tillegg ble steintrappen på baksiden ved nødutgangen restaurert. Det ble ellers ryddet og stelt utenfor – buskas ble ryddet og furuhekken ved parkeringsplassen ble trimmet. Vi fikk også orden på materialene i kjelleren.
17. mai arrangementet på kapellet hadde god oppslutning. Tradisjonen tro ble det servert fiskesuppe, pølser, is med mer. For barna ble det vist film på storskjerm, og for de voksne ble det vist gamle bilder fra øya (bilder ble plukket fra Rita sitt rikholdige bilde arkiv).

Utbygging av kapellet

Referat fra ekstra ordinær generalforsamling, torsdag 6. mai
Alf Tore åpnet med å lese et stykke av Karsten Isachsen, med etterfølgende sang.
Det var ingen merknader til innkallingen.
Alf Tore ble valgt til møteleder, Evert til referent
Til å underskrive protokoll ble Anne Karin og Steinar valgt.
Årsaken for innkalling til ekstraordinær generalforsamling var avstemning om forslag til låneopptak på 2 millioner i forbindelse med utbygging.
Alf Tore ga en kort gjennomgang av møtet 17.03.2010.

Deretter fulgte en oversikt over dagens økonomiske situasjon/budsjett:

Saldo i dag		1340 000
Kontante gaver		1200 000
Dugnad		500 000
Lån	1720 000	
Totalt		5000 000

Tilsagn om månedlig tilskudd fra privatpersoner, vil med dagens rentenivå kunne dekke renter og avdra for et lån på 2 millioner over 20 år.
Forslaget det skulle stemmes over lyder som følger:
Skjernøy Kristelige Ungdomsforening kan i forbindelse med utbygging av kapellet ta opp lån på inntil 2 000 000 kroner med pant i eiendommen.
Det ble bestemt skriftlig avstemning. Og følgende regler for avstemning gjelder. Alle medlemmer over 14 år har stemmerett. Det kreves to tredjedels flertall av fremmøtte medlemmer for gyldig vedtak..
Det var 30 fremmøtte medlemmer. Avstemningen ga følgende resultat 27 ja, 1 nei og 2 blanke.

Elin Dyrstad som er medlem av byggekomiteen redegjorde for de videre planer med utbyggingen. Det er sendt ut anbudsdokumenter til 4 entreprenører, og komiteen venter svar i løpet av de aller nærmeste dager. Det planlegges å starte arbeidet 1.8.2010, og det satses på at arbeidet er ferdig til julaften 2010.

Før byggestart regner komiteen med at vi selv har greid å rive kjøkkenavdelingen, og fått plassert det inventar og utstyr som skal brukes i det nye bygget. Det satses på å kunne bruke blant annet kjøkkenskapene. Far til Elin, Arnt Lindland, som er byggmester, vil fungere som konsulent for framdriften under byggearbeidet.

Fors. side 12.

Portrettet.

Denne gang er vi midt i Skjernøysund og møter Terje Bydahl.

Terje Bydahl. Født 19 Mai 60, er gift med Trine og har Marlen og Julia, kun sistenevnte bor hjemme. Marlen har flyttet til Holum på egen liten gård og driver med hester.

Jeg jobber for tiden på Sønnico avd kraft som salg- og markedssjef. Har jobbet 18 år i Agder Energi og 10 år i Statoil. Er utdannet Høyspent Montør. Hjelper Trine litt på Rema 1000 vestnes som hun driver, og holder Mandal Solstudio i daglig drift.
Vi kom til Skjernøy sommeren -98, bodde tidligere i Stemmen Vang, men jeg er født og oppvokst på Vestnes.

Jeg har mange interesser og liker å ha noe å gjøre hele tiden. Når sommeren er på sitt beste og tiden strekker til ser du meg på seilbrett på Nordfjorden når det blåser friskt. Eller ute med den gamle båten i finværet. Det å snekre litt er også en hobby, og drive å bygge opp ting er nok blitt en mani og lidenskap. Så noen restaureringsprosjekter er det blitt med årene.

Vi trives veldig godt i Skjernøysund. Akkurat passe avstand til byen og har nærhet til sjøen. Yrende liv i sommermånedene og stillheten om vinteren. Føler jeg har hatt et nært forhold til øya siden jeg var liten. Da vi hadde hytte på Raunholmen i Nordfjorden, og allerede som liten gutt valfartet øya på kryss og tvers.
Vi er blitt veldig godt mottatt på øya fra første dag, og har et godt forhold til de fleste på øya. Og så trives vi med gamleveien rett forbi huset, da det alltid er hyggelige mennesker som passerer hverdag som helg, sommer som vinter. Er blitt kjent med mange av innbyggerne gjennom ombyggingen av grendehuset og som aktiv i vellet i mange år. Synes viljen til å få til noe på øya er stor, og også til å sette dette ut i praksis.

Det finnes mange ildsjeler på øya som bidrar med forskjellige alternativer både for voksne og barn, et slikt samhold finner men ikke inne i byen. Dette var veldig positivt for oss som hadde 2 små barn den gang vi kom til øya, de fant fort venner og det tok ikke lang tid før de var i miljøene.

Hvis jeg kunne ønske, ville jeg fått vei fra Dyrstad og over til Juvika igjennom Sundsdalen. Dermed ville man få bort mye av trafikken rundt øya, og bedre forhold for de som går rundt øya hver dag. Flere fastboende i Skjernøysund eller området rundt hadde også vært hyggelig. Og så kunne jeg tenke meg å få gjerdet inne all eiendom innforbi gamleveien, rundt hele øya. For å la alle som hadde interesse for sauedrift få mulighet til flere dyr for å holde kulturlandskapet nede.
Og skulle jeg ta helt av i ønsker, så kunne jeg likt å se et nytt boligfelt helt nede i vannkanten, i gammel god sørlandsstil, som folk vil skryte av om 100 år når de passerer med båt.

Har en historie fra barndommen som sitter ennå. Vi var i den tiden veldig opptatt av å samle på egg, som de fleste gutter er i 6-7 årsalderen. Nå hadde vi laget opp en haug med fuglekasser og plasserte disse på Kige og Berge. Men vi hadde en dårlig patent med å spikre kassene til trærne.
Dette oppdaget selvfølgelig Edgar Berge, og som mange husker hadde han en myndig og kraftig røst. Vi fikk selvfølgelig lov å henge kassene opp, men ikke med spiker, var klar beskjed.
Men vi glemte dette, og fortsatte å sjekke kassene for egg, og en dag mens vi var inne i heia, så hørte vi et kraftig brøl rett bak oss, dette gikk rett inn i benmargen og så uvitende vi var trodde vi det var Edgar som var skikkelig sinna, og så redd tror jeg ikke jeg har vært i hele mitt liv. Så vi for ut av skogen, rett i båten og hjem på hytta. Husker vi snakket lenge den kvelden om at Edgar måtte ha den kraftigste røsten i hele verden. Vi viste oss ikke noe mer på Berge den sommeren.
Dette høye brølet må ha ligget i hukommelsen, for den første gang jeg hørte råbukken brøle i voksen alder, gikk tankene mine tilbake til barndommen med én gang, og at det ikke var Edgar likevel.

Vi takker Terje for han ville stille opp i portrettet. Red.

Hilsen fra Mexico.

Skjernøyposten har alltid vært en meget kjærkommen informasjon/avis for meg med nyheter fra øya., selv nå i våre dager med lynrask e-mail, Skype, fly osv.. Mange takk til dere som driver den! .. (Tenker mange ganger på mine to bestefedre som også var på disse trakter med seilskute for ca. 100 är siden. Brev og annen forbindelse var noe helt annet den gang. Da var det helst "hvite måke hils mine kjære", osv.!!

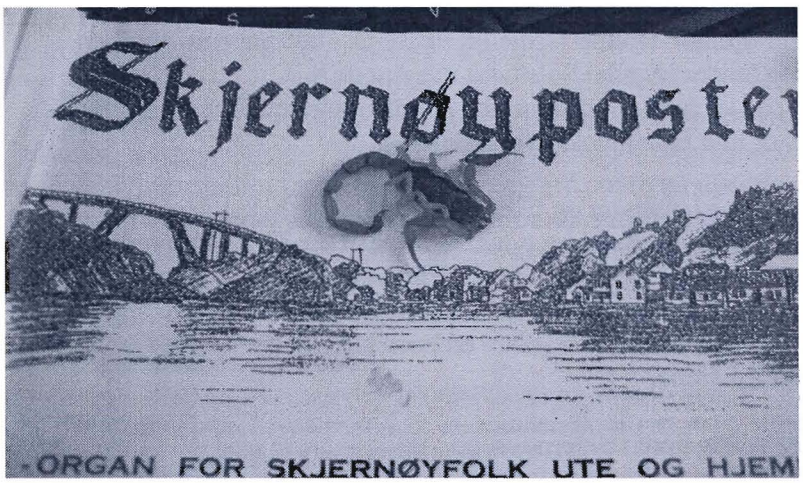

Skjernøyposten kan brukes til så mangt.

Men det er ikke kun som lesestoff den er bra. For ca. ei uke siden, så jeg en skorpion i taket på soverommet, og da jeg ikke hadde særlig lyst til å sove sammen med den, tok jeg det første og beste jeg fant til á "roe den ned med", nemlig Skjernøyposten som jeg nylig hadde fátt, og lå og leste. Så nå stikker den ikke flere! (Ble nemlig stukket av en av dens forfedre for ca. to år siden om natten. Trodde først at det var Martha (kona) som hadde glemt igjen ei synål eller noe slikt.. Slo på lyset, og tok vekk lakenet, og da så jeg at det var noe helt annet enn ei synål.

Vel, denne typen skorpioner vi har her nede hos oss er ikke så farlig. Jeg kjente kun at jeg ble litt tørr i munnen (et vanlig symptom), og det var alt. Det er ikke stort værre en et bistikk, og det var ikke nødvendig ä gå på sykehuset. Men i andre deler av landet har vi skorpioner som er meget farlige, helst oppe i den tørrere delen av landet.

Mexico er også det landet med flest slanger her på vår Guds planet, selv om kun ca. 1/3 er giftige. Har også en god del krokodiller, og den som jeg sender et bilde av lå kun ca. 4 meter fra bilen. Den lå og sov, så vi gikk ut og tok noen bilder. Men tok ikke sjansen på å bade i den innsjøen, selv om vi nå i april-mai er kommet opp i mellom 36 °C og 42 °C, så da skal det bli godt å komme hjem til Skjernøya til sommeren og kjøle seg ned litt.

Det blir stadig fler og fler folk på øya som jeg ikke kjenner, men det er da stadig heldigvis noen av de "gamle" som man fremdeles drar kjensel på. Må tenke på Ibsens Terje Vigen: "Det bodde ein underlig gråsprengt en på den ytterste nøgne ø.....

Litt rart forresten, gikk forleden dag inn på internet for å lese diktet, og søkte pä Terje Vigen, Norge, men ca. 90 % av det som kom opp, var på ENGELSK (Inkl. Wikipedia). Syntes det var rart at det ikke var mer på norsk!!

Ha en god vår! Mange hilsen Martin Berge.

Livet i gamle Skjernøysund.

En fortelling av Evert Knutsen som vi skrev første del av i forrige nummer. Her følger del 2.

Kanskje med lærdom fra Jonas som var en habil "hårjoddfisker" opparbeidet jeg meg til å bli svært dyktig på området. Det beste utgangspunkt var en perfekt bøyd knappenål med et lite stykke kuring som agn, festet på spissen av knappenålen, andre enden festet til en sene, en spiker 20 cm lengre oppe på snøret, og så var

man klar, du verden som det fisket. Det var viktig å dra med én gang agnet gikk inn i munnen på fisken, da lå den som oftest og sprelte på brygga. Katten sto klar på baksiden og ventet på fangsten. På Myra vest for bebyggelsen fisket vi ål med snøre, krok og beitemark i bekken mellom Vestertjønna og Østertjønna. Det ble ikke så sjelden fangst, og denne ble levert til min bestemor, som lagde ålefrikasé. Jeg var med min bestefar på atskillig mer enn hummerfiske; sildefiske og makrellfiske med garn, hvitting- og torskefiske med bunnsnøre for å nevne noe. Garna som ble brukt var i stor grad bundet etter stedet det skulle brukes. Var det grunt vann inne ved land, ble dybden på garnet laget etter dette. I dag bruker vi materialer som ikke råtner, mens garna i den tid måtte impregneres for ikke å råtne. Da var jobben å samle fyringsved under barkegryta, vann ble kokt opp og det ble kokt eikebark, som inneholdt mye garvesyre. I tillegg ble det brukt katteku, som var et impregneringsstoff. Garnene som ble brukt var laget av bomull eller hamp. Glasskuler ble mye brukt som flottører, spesielt på garn som skulle stå på dypt vann. Disse ble ombundet med vanligvis kokostau, og ble rene kunstverkene. For overflategarn ble det benyttet korkflottører. Som synk normalt runde teglstein.

Sommerkveld på brygga i Skjernøysund.Bak fra venstre mine tanter Carla og Alfhild og min mor Ragnhild. I midten mine besteforeldre Knut og Bolette, og på deres fang min bror Knut og jeg (undertegnede)

Tauverket var laget av sisal, manila eller kokos. Det sistnevnte ble mest bukt til teinetau, og det måtte strekkes før bruken. Det ble hengt opp mellom to eller flere trær, og der ble det hengende en god stund. Tauverket var laget i Mandal, på Mandals Reperbane eller kokostauet på Osmundsen og Gabrielsens Reperbane.

Tre dager i uken kom posten; tirsdag, torsdag og lørdag. Den ble brakt rundt øya av Sigvald Berge, og lagt i gangen hos Jonas, og hele gården måtte hente sin post der. Det var alltid spennende å kikke etter post, og litt nysgjerrig var man vel kanskje også, for å se hva naboen hadde fått. Å samle på frimerker var en hobby som tidlig vakte interesse. Bror til Maurits bodde i Australia, og når det en sjelden gang, gjerne ved juletider, kom brev derfra ble de beundret med misunnelige øyne. Men vi var litt redde for Maurits, han var litt for seg selv. I tillegg holdt han kommunistnytt, og det var han nok alene om på hele Skjernøy.

Jeg var ofte på besøk hos Elevine og Martin. Elevine var et koselig menneske, men nokså bitter etter å ha mistet mannen så brutalt i ung alder. Hun laget ost, som hun alltid kalte meg inn for å smake på. Smaken sitter ennå i munnen, krydret med karve fra egen hage.

Om våren var det mye aktivitet med lamming og våronn, og senere kom høyingen og annen høsting. All dyrket jord ble brukt, og fra de minste jordlapper ble det fraktet i hus høy og poteter, på ryggen eller i julebor, som det heter på våre kanter. Gjødsel ble transportert den andre veien på samme måte. Tang ble også benyttet som gjødsel. Som barn var vi med på det aller meste av dette, det var før begrepet barnearbeid ble oppfunnet. At man skulle delta var en selvfølge. Men søndagen var det fri, og da skulle det gjøres minst mulig av noe som minnet om arbeid. Det var regler for hva man kunne gjøre, og hva man slett ikke kunne gjøre. Om sommeren var det populært å dra på tur med båt, det var ikke småtteri til utstyr som skulle være med, folk pyntet seg rett og slett til dette, og jeg tror nesten noen hadde hatt og frakk. Det var stor oppdekking med kaffekjele, saft, nistekurv, steikepanne og vaffeljern. Etter mye daglig slit i uken som var gått, var det fantastisk at det var energi nok igjen til noe slikt. En ting som har forundret meg siden, var alle de bildene som ble tatt, både fra det daglige liv og fra søndagsutflukter. Årsbudsjettet til en familie

var ikke stort, men de tok seg råd til bilder. Noen kastet seg også ut i vannet på varme sommerdager, og da skjedde det i aller høyeste grad på anstendighetens premisser, det var lenge før bikiniens uanstendighet hadde sett dagens lys.

Fors. neste side.

En annen søndagsaktivitet var misjonsmøter på skolehuset på Dyrstad. Det husker jeg som en nokså mørk affære. Alle var sortkledde, og sett med barneøyne var alt mørkt og trist. Salmene var tunge og triste, og til og med mine besteforeldre var preget av stundens alvor. Men en glede var det også med dette, at det en gang tok slutt. Folket var i nokså stor grad preget av pietismen, både i "gjøren og laden", men bortsett fra misjonsmøtene, følte jeg at det var lette og glade mennesker, som satte stor pris på livet, som hadde en underfundig og lun humor, tross tungt arbeid for å få endene til best mulig å møtes.

Skjernøysund er slik plassert at sola ikke slipper til om vinteren, mens den er på plass det aller meste av dagen og kvelden om sommeren. Og om sommerkveldene når dagens gjøremål var gjort, var det mye folk på bryggene til sola gikk ned. St.Hans var det samling i Kalvehaven, som er en odde i Nordfjorden, litt øst for tettbebyggelsen i Skjernøysund. Vi barn hadde som oppgave å samle drivgods til St.Hansbålet, det var en slitsom jobb å dra strandegods den lange veien ned til bålet, og vi holdet på i lang tid. Og de voksne laget svaberter av gamle strisekker, som ble festet i enden av ei trestang, og dyppet i tjære. Så når kvelden var der, gjaldt det å få fyr og stå å sveive så gnistene føyk.

Høying i Juvika. Fra venstre min tante Carla, med høybyren undertegnede (barnearbeid) og til venstre Ruth, stedatter ti Carla.

Trafikken gjennom Skjernøysund er stor, spesielt sommerstid. Men i mine barneår, var den stor hele året. Varer ble i mye større grad fraktet på kjøl, enn hva som er tilfelle i dag, og det var ikke langt mellom "Listalusene" som passerte sundet, i tillegg til fiskebåter og mindre rutebåter. Noen av fraktebåtene la seg av og til over natten på Dampskipsbrygga. Jeg kunne ligge i senga om kvelden og kjenne igjen en god del av dem på motorlyden. Av og til kom det lange rekker med svenskeskøyter gjennom sundet. De så helt like ut, og var flotte å se på. På vinteren kom sildeskøytene fra Flekkerøya, ofte plukket de opp folk fra øya som skulle være med som mannskap.

Jeg var ikke helt alene som barn i Skjernøysund, i et par år bodde det en jevnaldrende i nabohuset, Ove Morgan, han hadde jeg det svært greit sammen med. Han flyttet i nokså ung alder til USA, men vi har hele tiden holdt kontakten. Ellers hadde jeg en 4 år eldre bror, og en nabojente på hans alder. De holdt mye sammen, så all verdens kontakt hadde jeg ikke med dem.

Den største delen av menneskene som bodde i Skjernøysund var tilårskomne, og det var ikke så lenge mellom hver gang noen forlot denne jord. Da var det som oftest en minnehøytidelighet med salmesang, når vedkommende ble rodd over Sundet for siste gang. Det var en stemningsfull avskjed, som kanskje ga et barn en mer naturlig oppfatning av døden enn det som er tilfelle i dag. På landsiden, i Odden, ventet bil for videre transport til Mandal.

Jeg kommer ikke unna mitt barndoms Skjernøysund, uten å nevne Nils Hald. Han hadde familiær tilknytning til Skjernøysund, og var her hver eneste sommer. Han har skrevet mange flotte dikt om livet her. Som skuespiller var han ansatt på Det Norske Teater i mer enn et kvart århundre. For de som bodde her var nok ikke skuespilleryrket det som sto høyest i anseelse. Han ble nok av en del sett på som en original. Men min bestemor hadde alltid stor sans for hans dikt, og fikk betalt for dette. Til hennes og sin manns 75-årsdag, fikk de følgende dikt: " Jeg går med lyse toner, i minnenes sommersus, stilt jeg på døren banker, må jeg tre inn i ditt hus. Kom med de barkede hender, la meg trykke dem litt, trofaste gamle venner, himmelen smiler blidt. Dere er de stille på ferden, blant dem som i hjemmets bo, bygger en bedre verden i kraft av en hellig tro".

Evert Knutsen

Naturlostur på Skjernøy.

Kristi himmelfartsdag arrangerte Naturlos (FREM) tur på Skjernøya. Det var folksomt utenfor kapellet ved oppstart kl.11.00, om lag 110 personer hadde møtt fram.
Etter en orientering om øya fra Rita Dyrstad gikk ferden til den nye Rosnesbroa. Den ble satt skikkelig på prøve denne dagen da nesten samtlige gikk over på én gang. Turen fortsatte ut til Slyhola hvor vi ble orientert om de gamle sommerflorene mv. Som en lang, fargerik orm beveget vi oss videre til murene av Langhuset fra folkevandringstiden og fikk mer informasjon der.
Vi begynte å bli sultne og tørste så Rita lovet at ved neste stopp i Bådevika der skulle vi ha matpause. Det smakte godt med litt føde og drikke og praten gikk livlig med kjente og ukjente, og mer informasjon fulgte.

Bildet er fra sommerfloren i Slyhola. Det var fint vær og hele 110 mennesker hadde møtt opp.

Trappene og oppstigningen til Åksla fikk pulsen og pusten til nye høyder, og utsikten herfra kan ta pusten fra noen og enhver. Den er helt fantastisk. Her oppe var det at Gustav Kristensen 13.juni 1960 fikk øye på en båt som kantret i brenningene av Bådeviksboene med 5 mann ombord, og han utførte en heltebragd. (Vi omtaler dette nedenfor.) Han løp ned til sjøen, hev seg ut i de høye bølgene og fikk reddet alle, så nær som en. Dette er fortalt nærmere på minneplate.
Åksla var siste stopp på turen før den gikk tilbake til kapellet. Naturen hadde vist seg fra sin beste side denne dagen, en flott vårdag i mai. Tusen takk til arrangøren, til Rita og alle deltagere for en kjempefin tur.

Liv Britt Jenssen.

Heltedåd i Bådvika

Den 13.juni for 50 år siden, ble det utført en heltemodig redningsdåd i Bådevika på Ytre Farestad. Gustav Kristensen, som da var 26 år, satt på toppen av Åksla og så på det opprørte havet, da han fikk se en båt på vei ut fra Bådevika. Nesten helt ute fikk mannskapet, som besto av engelske soldater på tur, problemer og gikk på et skjær på venstre side av vika. Dette var lenge før mobilens tidsalder, så å tilkalle hjelp var umulig. Han bestemte seg øyeblikkelig, og la på sprang fra toppen av fjellet, ned til Bådevika og deretter ut til den korteste avstanden. Han la på svøm, og hentet én og én inn til land. Det var kun én igjen ved båten, og han holdt seg fast. Men da Gustav kom ut for å hente ham hadde han sluppet taket og var forsvunnet. Han ble senere funnet omkommet av en froskemann. Til historien hører også at Gustav mer eller mindre bar den mest forkomne av mannskapet hjem til Ytre Farestad.

Mor og sønn. Henny og Gustav Kristensen. Bildet er fra "Lindesnes 14./6. - 1960.

Dette gikk som seg hør og bør ikke ubemerket hen, han ble tildelt Carnegies Heltefonds medalje for utført heltegjerning, kr 500 og et gullur, og fra England ble han utnevnt til æresmedlem av The British Empire.
Ta en tur opp til Åkla, der vil man få et greit overblikk over situasjonen som oppsto. Det var lenge før det var noe tilrettelagt sti, kikk på det ulendte

Fors. neste side.

terrenget, se for deg et opprørt hav. Da får man nok et godt inntrykk av hva denne heltedåden virkelig var. Vi som var så heldige å kjenne Gustav som den kjernekar han var, visste at han ikke akkurat var noen treningsnarkoman, så her kan man nok snu på ordtaket "Det man ikke har i hodet, må man ha i beina". Det var mange fuktige øyne på den verdige tilstelningen som var på kapellet etter hendelsen.

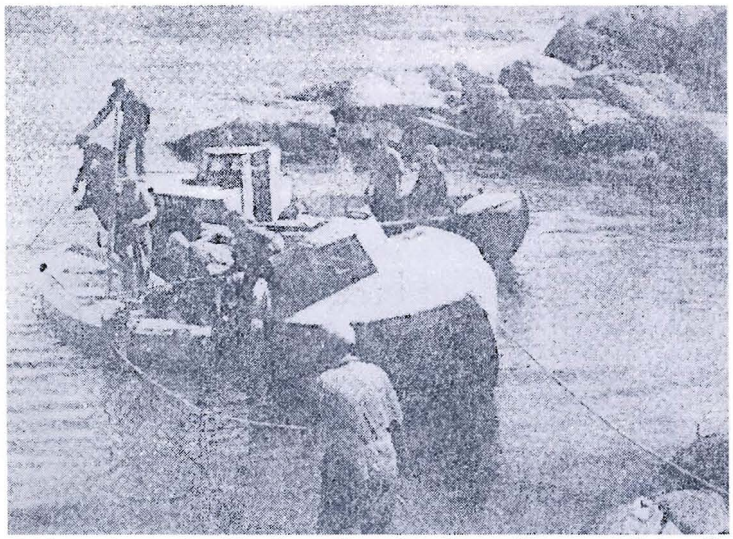

Bildet er hentet fra "Lindesnes" og forteller at Skjernøyfolk har fått den lille seilbåten inn i smult vann og fått den på rett kjøl. Det var ikke mye å dra langs norskekysten med i uvær - ikke med 5 mann ombord. De holdt til i Isefjærfjorden og var på vei tilbake fra en tur til Egersund.

En minneplate der han satt på toppen av Åksla forteller om hendelsen.

Evert Knutsen.

P.S. Gustav Kristensen jobbet senere i Sjøforsvaret og bosatte seg i Bergen. Han døde i 1989, 55 år gammel. Red.

Rapport fra Skjernøy historielag.

Skjernøy historielag ble stiftet 20.oktober 1988, og er fortsatt oppegående.
Årsmøte ble avholdt på Grendehuset 21.april.
Dessverre var det bare 16 fremmøtte inkludert styremedlemmer. Styret har bestått av Esther Vågsvoll, Arnt Otto Ånensen, Kurt Dyrstad, Fred Roger Karlsen, Steinar Torgersen og Helene Jenssen.
Arnt Otto ledet møtet. Av årsrapporten fremgikk at Dyrstad skolehus ble malt to strøk utvendig i fjor.
Det planlagte "Kjenn din øy"-prosjektet er blitt utsatt, men vi håper å komme i gang med dette til neste år.
For øvrig har det vært lite aktivitet i historielaget i 2009.
Regnskapet ble lest opp og godkjent. Det var store utgifter i fjor, regnskapet viser pr. i dag et overskudd på kr 8 452.
Otto Lehne kåserte og viste bilder fra dykkervirksomheten på de tre seilskutevrakene i Skjernøysund. Dette var veldig interessant, og det blir spennende å høre om den videre utvikling, hva som blir funnet ut om vrakene.
Ellers fortalte Svein Berge om Høgevard-prosjektet. Historielaget er interessert i å overta bygget, men det har som kjent bydd på betydelig motstand. Det er egentlig forsvaret som er eier av bygget.

Helene og Steinar gikk ut av styret, og Otto Lehne og Knut B. Knutsen kom inn som nye medlemmer.
Konstituering av nytt styre ble foretatt på styremøte 26.april og fikk følgende sammensetning:
Leder : Knut B. Knutsen
Nestleder : Arnt Otto Ånensen
Sekretær : Otto Lehne
Kasserer : Esther Vågsvoll
Styremedlemmer: Kurt Dyrstad og Fred Roger Karlsen.
Det nye styre har ønske om et aktivt historielag, og da trenger vi også støtte fra befolkningen på øya.

Fors. neste side.

På Skjernøy er masse kulturminner og severdigheter som vi ønsker å få kartlagt og skiltet før dette går i glemmeboken for kommende slekter. Av steder som vi planlegger skiltet med opplysninger kan nevnes: Ankeret på Nedre Farestad, bautasteinen på Dyrstad og kanonen på Dyrstad.
En viktig oppgave for historielaget er vedlikehold av Dyrstad skole. Fylkeskonservator Helge Paulsen har sammen med Otto Lehne hatt en gjennomgang av skolehuset. Paulsen mente den ene siden av taket måtte repareres og lektes om. Han ville videre ta ut vinduene og få dem kittet opp av fagfolk. Sprøyting av mår bør foretas. Paulsen ville gi tilbakemelding vedrørende tilskudd fra fylket.
Fra høsten planlegger vi å komme i gang med historiske foredrag på Grendehuset. Hans R. Møller har lovet å komme ut og fortelle fra krigen og da han ble landsatt på Hellersøy, og om oppbyggingen av "Lola" radiostasjon på Tofte.
Det ville vært veldig interessant om folk på Skjernøy kunne være med og bidra om historiske hendelser på øya, så vennligst ta kontakt, det trenger ikke være store avhandlinger.
En av de første søndagene i august har historielaget planer om båttur til Kneblingen for alle interesserte. Dette vil bli kunngjort på oppslagstavlene.
Historielaget har i dag 50 betalende medlemmer, og ønsker selvfølgelig flere. Årskontingenten er kr 100. Innbetalingsgiro kommer ut med høstnummeret av Skjernøyposten – i september. For øvrig kan kasserer Esther Vågsvoll kontaktes – tlf. 38 26 85 65 / 414 62 722.

For historielaget
Knut B Knutsen

Vi blar i arkivet.

Vi er fortsatt i nr. 4. 1975.
Idrettslaget driver trutt med trening 2 ganger i uka. Treningsstevne holdes av og til, og for en stund siden holdtes et trimrebusløp utover i Ytre Farestad-myrene.- Nå på denne årstid blir mye av treningen holdt på skolehuset. Det er søkt kommunen om å få ominnredet skolestuene så de passer bedre til dette bruk. Det har de fått lov til og har også fått 15.000.- kroner fra staten ved kommunal- og arbeidsdepartementet, samt 5.000,- kroner fra kulturutvalget i Mandal til dette formål. Med dette skulle de komme langt på vei, men de regner med å måtte gjøre en del arbeid på dugnad. Taket på huset må repareres og her bærer kommunen utgiftene til materiale, men kretsen må besørge arbeidet utført. De unge oppfordres til å støtte opp om idrettslaget, da også dette er arbeid som har stor betydning.

Fra nr. 1 1976.
På Songvår fyr, hvor Guttorm Jenssen er fyrmester, hadde de en nifs opplevelse den 6 januar. Det er jo nokså uvanlig med tordenvær på den årstid og skjelden at en behøver å bekymre seg om det, men de fikk merke noe annet den dagen.
I 6-tiden om morgenen ble Guttorm vekket av et fryktelig brak. Skjønt vekke er vel mildt sagt, før han fikk sukk for seg stod han på dørken, og kjente røyklukt. Alt var svart, både selve fyret og inne i boligene. Da han åpnet døra var gangen full av røyk og det brant rundt sikringsboksen. Han fant en lommelykt og fikk hentet en pøs vann og fikk sløkt før det ble gjort noen stor skade. Deretter løp han over til maskinhuset for å se hvordan det var gått med vaktkameraten, som hadde sittet i vaktrommet. Han traff ham utenfor - han var blitt totalt blendet i flere minutter etter det kraftige lynet. Sammen forsøkte de å finne ut hva som var galt. Det viste seg at alle sikringer var røket, og tildels pulverisert. De arbeidet på spreng, og i løpet av en halv time hadde de fyret i drift igjen. Da de skulle se ut fikk de se lysningen av båthusene som stod i brann. De skyndte seg ned - det er 370 m. ned til båthavna - men da var det ingenting å gjøre. Dessuten var det ikke ufarlig å komme nær, da det befant seg gassflasker til sveiseutstyr i en av buene, og disse eksploderte med bulder og brak. Det var to båter i naustet, den ene en stor flott plastbåt og den andre en ny pram, samt en del fiskeutstyr. Alt strøk med.
Lynet hadde slått ned en lysstolpe mellom huset og naustene og fulgt de elektriske ledningene begge veier. Det var nok en nifs opplevelse, som lett kunne ha fått alvorligere følger.

Utbygging an kapellet Fors. fra side 4.

- Byggekomité, innsamlingskomité og styret har jobbet iherdig med å få på plass økonomi, og innhente anbud for tilbygget på kapellet. Det ble innhentet anbud fra flere entreprenører, og det rimeligste anbud fra Gustav Olsen ble valgt.

  Som en liten digresjon kan nevnes at da bestefaren til Gustav Olsen startet opp firmaet i 1913, bygde han Skjernøy kapell som det første oppdraget han hadde.

  Det er pr. dags dato et lite sprik mellom det som et nøkkelferdig bygg koster, og den kapitalen vi har til rådighet. Vi har trukket ut en del ting som skal gjøres på dugnad: rive kjøkkenbygg og vindfang (ved inngangsdøren), legge på takstein, rydde under byggeperioden, male utvendig. I tillegg har vi tenkt å gjenbruke kjøkkeninnredningen og toalettene for å få ned kostnadene. Vi vil montere kjøkkeninnredningen selv. Dette reduserer byggekostnadene, men fortsatt har vi som sagt ikke stor nok kapital til å gjøre hele bygget ferdig (slik vi ser det nå). Det er godt mulig at vi senhøstes allikevel har "mer penger på bok" slik at vi kan ferdigstille bygget, enten via dugnads innsats eller at jobben bli satt bort. I kontrakten vi inngår med Gustav Olsen vil vi derfor måtte ta et forbehold om at 2-etasje ikke blir ferdigstilt. Hele 1-etasje skal gjøres ferdig i god tid før jul. Vi er ikke helt komfortabel med denne løsningen, da det er lokalet i 2-etasje vi først og fremst har behov for til barne- og ungdomsarbeidet. Vi blir imidlertid nødt til å gjøre ferdig 1-etasje først, da vi trenger kjøkken og toalett på kapellet. Det åpner seg da også en mulighet for å gjøre 2-etasje ferdig på dugnad, dette for å få ned kostnadene. Vi håper og tror at det ikke skal gå så lang tid før også 2-etasje er ferdig.

  Byggestart er satt til 1. august 2010. Det skal betales 20% ved oppstart, 2x35% under byggeperioden og 10% når bygget er ferdig. Arnt Lindland vil følge opp byggeprosjektet, og sørge for at det blir avholdt byggemøter og at kvaliteten på arbeidet som utføres blir best mulig. Han har bred erfaring på dette området, slik at dette burde være i de beste hender.

  Vi vil starte med å rive kjøkkenbygget på dugnad den 11. juni 2010. Dette blir da ferdig før feriestart, og i god tid før byggestart 1. august.

  Storesalen og tilgjengeligheten til denne forsøkes skjermes så lenge som mulig, for å opprettholde aktivitetene. Brukerne av kapellet må imidlertid være innstilt på at fasilitetene blir noe redusert i byggeperioden. Vi blir da en tid uten ordentlige toalett forhold og uten kjøkken. Så langt det er mulig vil vi forsøke å opprettholde aktivitetene på kapellet i høst. Vi må kanskje forsøke å være litt kreative, og muligens legge noen arrangementer til andre steder – det må vi se an utover høsten.

  Vi i styret vil ellers benytte anledningen til å takke alle som bidrar økonomisk, for at vi skal kunne realisere dette tilbygget. Dessverre glimrer det offentlige med sitt fravær i så henseende – lite midler å hente her.

Skjernøy dagen

I år er det kapellet som har ansvaret for Skjernøydagen som går av stabelen 7. August kl. 12:00. Som vanlig blir det loppemarked, auksjon, loddsalg, matsalg og aktiviteter for barna. Dette er et stort arrangement med mange involverte. Vi håper på godt vær og et yrende liv på Saltvolla denne dagen.

Alf Tore Gundersen
(på vegne av Skjernøy kr. ungdomsforening)

Smånytt fra Øya

Noen vårtegn.

Det opplyses at den første svale ble observert 1. mai, og gjøken ble hørt en uke senere. Makrellterna blir mer skjeldnere å se, nå er det bare ett til to par som hekker på holmen i Bakstuvågen, tidligere år var det atskillig fler. I Nordfjorden sees flere ternepar på reir på Bergstøholmen og skjæret ved Raunholmen.

Gaupe på Skjernøy.

Den 9.mai i år ble det observert en gaupe på Ytre Berge. Den ble sett fra vinduet til Åse Karin og Øyvind Ramsdal, og skal ha vært en sikker observasjon. Dette skapte naturlig nok engstelse blant dyreeiere, og da kanskje spesielt saueeierne, som nettopp hadde sluppet ut sauer og lam. Vi har ikke hørt om det er funnet noe kadaver, så forhåpentligvis er den dratt over til fastlandet igjen ganske raskt. Dette er heldigvis ikke noe vanlig dyr i vårt område, men vi har hørt at det ble observert gaupe på Valand i fjor. Gaupa kan jaktes på i Vest-Agder i januar, februar og mars, mens man må ha spesiell fellingstillatelse resten av året. Den kan felles ved direkte angrep på husdyr, hele året.

Ved og tømmer.

Det har vært stor aktivitet og produksjon av ved og tømmer i vinter mange steder på øya. De fleste brukte nok opp vedreservene i kulda i vinter, så det kommer godt med. Når det gjelder tømmer, så er det mest sitkagran det dreier seg om, og det har vi jo plenty av. Problemet når man hogger et tre, er at det kommer 100 nye igjen. De fleste ønsker å redusere antallet, men det er ingen lett sak. Man må rett og slett "luke" vekk de nye man ikke ønsker skal komme opp. Det ble plantet mye sitkagran i 50- og 60-årene, og mange plantefelt ligger svært utilgjengelig til for transport, og er nå blitt kjempestore.

Oppdyrking av myrene på Ytre Farestad.

De som har tatt den flotte turen rundt Myrene, som er en opplevelse i seg selv, har registrert at en stor del av hovedmyren er drenert og pløyd opp og ligger der som et flott åkerland, slik det gjorde i de "gode gamle dager". All honnør til de som har gjort en kjempefin jobb.

Ryvingen fyr - det sydligste fyr i Norge.

Søndag 20. juni åpner Ryvingens venner sin sesong igjen ute på Ryvingen fyrstasjon. Her kan du komme og overnatte for en billig penge. Ta med deg drikkevann, sovepose og mat så har du det du trenger. Det er fullt utstyrt kjøkken, og grill på utsiden. 30 sengeplasser fordelt på 6 rom. Sjøbua kan leies til selskaper. Det er 10 plasser som kan forhåndsbestilles. Vertskap fra venneforeningen er der frem til 15 august.
Det er lurt å ringe ut på forhånd. Ryvingens sommertelefon er 97 77 93 50. Men det er selvfølgelig en fin tur uansett, uten overnatting, og tårnet er åpent gjennom hele sommeren. Husk bare å ta med penger, det er nok av suvenirer å få kjøpt.
Vil du ut der i høst-/vinter- og vårsesongen, da ringer du 41 55 68 66.
Håper å se deg.

Vi gratulerer

Kirsti Aukland og Thomas Hansen, Farestad med en datter 24. mars. Likeså vil vi gratulere Grete Cecilie Skaar og Lars Erik Møll, Berge, med en datter 18. april. Hun har fått navnet Marthine.

Barnedåp på kapellet

Søndag 25. apr. Barnets navn Sunniva: Foreldre Anita Sløgedal og Steffen Dyrstad. De er bosatt i Mandal, men Steffen kommer fra Dyrstad.

Stupetårn i Farestadtjønna.

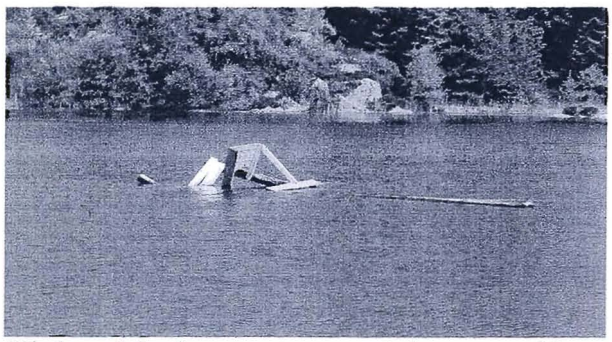

Vi skrev i forrige nummer om stolpene som ble slått ned gjennom isen for å lage et stupetårn. Da isen forsvant løftet det ene benet seg og tårnet ble liggende som vist på bildet.
Men det må gå an å få reist det igjen med et taufeste i land og et lodd på det benet som flyter. Så lykke til.

Vi vil gi ros til

Ungdomsgruppa som har ryddet så fint etter alle granene som ble felt på toppen av Valviksbakken. E-verket felte rundt 30 store grantrær som sto for nær høyspentlinja som går der. De ble ikke kvistet, og grunneier Torvald Abrahamsen fikk en svær jobb med å kviste trærne som han ikke hadde bruk for. Stokkene ble da solgt og pengene ble gitt til utbygging av kapellet. Som takk for dette gikk Ungdomsgruppa til aksjon og brant mesteparten av greinene som lå igjen, så nå er det blitt et fint område.

I vinter ble det strødd

veldig mye sand på veiene, og denne lå på veien over til Vesterøya helt til 26. mai før den ble feid vekk, mens veien fra Skjernøysundsbroen og ut til YtreFarestad ble feid i april. Vi lurer på hvorfor ikke disse veistrekningene blir feiet samtidig. Det er mye vi ikke forstår.

Fantasy besøkte Skjernøy

kapell, fredag 14. mai.Det var ungdomsgruppea som hadde tatt initiativet til konserten. Fredagene samles 30 - 35 ungdommer på kapellet.

Bildet fra "Lindesnes" Bjart Are Teigland med munnspill og bass til høyre, sammen med Bjørn Hunt, Per Ivar Kåløy og Ole Salvesen.

Fantasy har eksistert i 17 år og har spilt inn to cd-er. Bandet på Skjernøy besto av: Per Ivar Kåløy (vokal), Bjørn Hunt (gitar og vokal), Ole Salvesen (gitar), Bjart Are Teigland (bass og munnspill), Arild Frodesen (bass), Frank Gilja (slagverk) og Jan Salvesen (keyboard). Det var stor stemning, og publikum sang med på tekstene, klappet og lo. Bandet er veldig glade i å spille live, og har vært med på det meste av konserter. De er hjertelig velkommne tilbake til Skjernøy.

Fredag 4. juni arrangerte ungdomsgruppa Vollyballturnering. Det var ungdom med fra Mandal og Holum. Kvelden ble avsluttet med ungdomsgudstjeneste på kapellet og det var ca 100 ungdommer som deltok

Eliasklubben.

Lørdag 29. mai var Eliasklubben (Redningsselskapes Barneklubb) ved naturskolens stue i Rosnes for å sjøsette Eliasklubbens redningskøyte "Elias". Det møtte opp ca. 30 barn i alderen 2 - 10 år.
Det ble litt for mye vind til å kjøre med redningsskøyta, men barna koste seg med fisking og andre aktiviteter, og en runde med sjøvettregler som viste at barna hadde god kunnskap om temaet.
Eliasklubben har som mål å spre kunnskapom sjø- og miljøvett på en aktiv og positiv måte.

Mandal kommune har vunnet pris for sitt arbeid med å tilrettelegge skjærgården for alle. Konkret dreier det seg om arbeid kommunen har gjort på Rosnes på Skjernøya. Her er et helt område tilrettelagt for elevene fra Skriverhagen skole, der det går mange funksjonshemmede barn. Et hus er tilrettelagt, det samme er en strand. En egen heis kan brukes for å få elevene fra båt til land. "Prisen inspirerer oss til å stå på videre for denne gruppen i vår skjærgård" sier ordfører Alf G. Møll til "Fædrelandsvennen"

Utbygget fjernet.

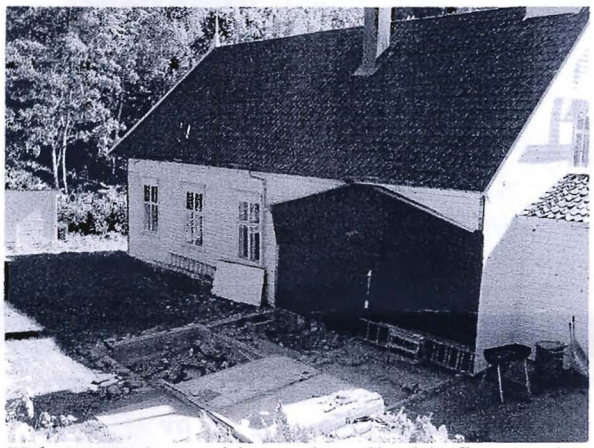

Utbygget på vestsiden av kapellet ble fjernet på dugnad fredag 11. og lørdag 12. juni. Tomten er nå ryddet, og alle materialer er blitt kjørt vekk. Det er satt opp en midlertidig vegg der tilbygget var. Noen materialer blir til St. Hansbål mens resten ble kjørt på søpla. Nå må brukere av kapellet greie seg uten kjøkken og toaletter fram til nybygget står ferdig fram på nyåret. Det regnes med byggestart 1. aug.

I samme slengen tar vi med at Skjærgårdsgudstjenesten i år blir søndag 27. juni klokka 11.00 Den blir på idrettsplassen i Tjusdalsbukta, i stedet for i Ystevågen hvor den har vært i flere år.

Vi minner også om Skjernøydagen som er 7. aug. Inntektene i år vil gå til utbyggingen av kapellet.

Skjernøy Barneforening.

Skjernøy barneforening har vi ikke skrevet så mye om i Skjernøyposten, men den lever i beste velgående - tror jeg jeg vil si, og vi arbeider for Normisjons prosjekt i Mali - har gjort det i mange år. Kr 15.000 har blitt resultat vi har sendt ut gjennom flere år. Vi synes det er bra, tatt i betraktning alder på barna og de ting de lager. Antall barn varierer med årskull, nå til høsten er det mange som er 7 år og kan begynne. Vi prøver å lære dem litt søm og strikking, lager andre ting, og somme tider et prosjekt - et teppe i forskjellige motiver har gått igjen. Vi har en andakt og matpause. Matpausen synes veldig viktig. Juleavslutning med pakker og våravslutning med utlodning- der alle vinner. Vi er fire voksne ledere og trives sammen med barna, selv om volumet somme tider blir vel høyt. Vi blir kjent med de som vokser opp, ser på det som viktig. Samlingsdagen er annen hver mandag fra kl 17.00 til 18.30. Vi ønsker alle barn fra 7 år og oppover vel møtt i september. Barneforeningens utlodning i år var 28. april og det kom inn over 16.000 kroner.

Å. Aa.

Siden sist. Så har vi nå også lagt våren bak oss. Først må vi nevne at det har vært svært lite nedbør. Det har ikke regnet skikkelig siden før påske. Noen regnskvett i blant har det vært, men ikke mye. Jordene som normalt har høyt gress, ligger langt etter i år. Der det er lite jord er det brunsvidd. April måned var i år kald, med dagtemperaturer under 10 grader. Mai var noe bedre, men noen netter var temperaturen under 0 grader. Det har også vært mye vind, både fra øst og vest. Nå er vi kommet i juni måned og sommeren er her. Det blomstrer over alt, det er en fin tid. Vi har også hatt noen regnbyger, men fremdeles er det svært tørt i jorda. Nå merker vi at turistene har begynt å komme, og skolene har sine utflukter til øya. Trafikk av fritidsbåter er i full gang, og ærfugl- og måkeunger er klekket ut. Så slutter vi av for denne gang og ønsker alle våre lesere en riktig god sommer. Vi møtes igjen i september.

God Sommer

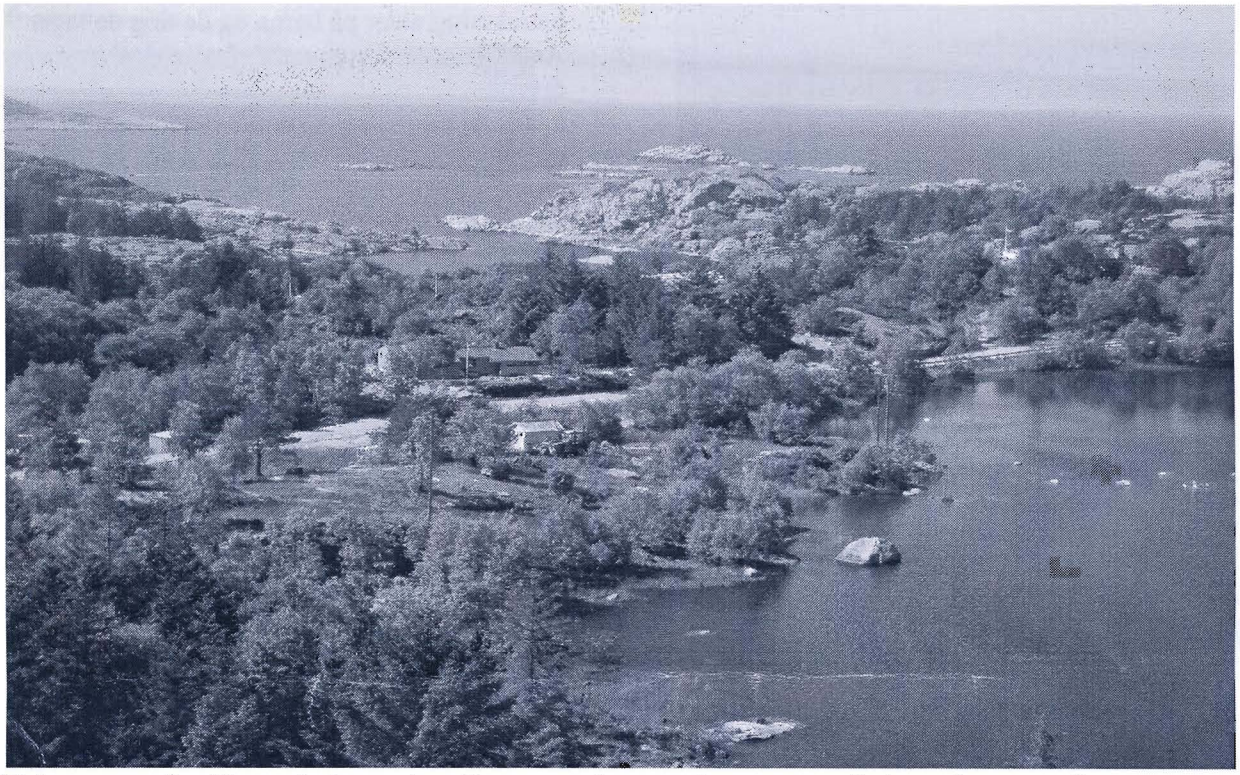

Blidet er tatt fra Tjønneheia med utsikt mot syd - vest, hvor en ser Bakstuvågen og litt av Ryvingen, Hjelmen med skjærene.